

*Любiana К. А.,  
аспірант кафедри нотаріального і виконавчого процесу та адвокатури  
юридичного факультету  
Київського національного університету імені Тараса Шевченка*

## ДІЯЛЬНІСТЬ АДВОКАТА ДО СТАДІЇ ПРЕД'ЯВЛЕННЯ ПОЗОВУ В ПОРЯДКУ СПРОЩЕНОГО ПОЗОВНОГО ПРОВАДЖЕННЯ Й У МЕЖАХ НАДАННЯ ПРАВНИЧОЇ ДОПОМОГИ ЩОДО СКЛАДАННЯ ДОКУМЕНТІВ ПРОЦЕСУАЛЬНОГО ХАРАКТЕРУ НА ТАКІЙ СТАДІЇ

**Анотація.** Цивільним процесуальним кодексом України в редакції 2017 року запроваджено нові інститути цивільного процесуального права: «малозначні спори», «малозначні справи», «справи незначної складності». Кожен із цих інститутів безпосередньо стосувався нової форми судового процесу – спрощеного позовного провадження цивільного судочинства. Запровадження спрощеного позовного провадження цивільного судочинства зумовило внесення низки змін у діяльність кожного з учасників цивільного процесу, у тому числі й адвокатів. Спрощене позовне провадження цивільного судочинства характеризується звільненням судового розгляду цивільних справ від окремих процесуальних дій, стадій і процедур, як наслідок, діяльність адвоката на стадії пред'явлення позову в порядку спрощеного позовного провадження й у межах надання правничої допомоги щодо складання документів процесуального характеру на цій стадії також відрізняється від його діяльності на цій стадії в інших провадженнях. Тому в умовах, коли питання, пов'язані з діяльністю адвоката в спрощеному позовному провадженні, є малодослідженими в науковій літературі, нами здійснено аналіз діяльності адвоката до стадії пред'явлення позову в порядку спрощеного позовного провадження. Установлено, які дії він чинить у процесі підготовки до розгляду справи в судовому порядку та якою є специфіка надання правничої допомоги щодо складання документів процесуального характеру на такій стадії. Автором встановлено, що діяльність адвоката до стадії пред'явлення позову в порядку спрощеного позовного провадження й у межах надання правничої допомоги щодо складання документів процесуального характеру на цій стадії включає декілька етапів. Зроблено висновок, що ефективна діяльність адвоката є вирішальною для встановлення обставин, які обґрунтовують позовні вимоги, та інших обставин, які мають значення для вирішення справи в порядку спрощеного позовного провадження цивільного судочинства.

**Ключові слова:** адвокат, діяльність адвоката, позов, пред'явлення позову, позовне провадження, спрощене позовне провадження, цивільне судочинство, правнича допомога, документи процесуального характеру.

**Постановка проблеми.** Статтею 59 Конституції України [1] визначено, що кожен має право на професійну правничу допомогу та є вільним у виборі захисника своїх прав. Тому кожна особа, яка потребує професійної правничої допомоги у вирішенні цивільних справ з метою ефективного захисту порушених, невизнаних або оспорюваних прав, свобод чи

інтересів фізичних осіб, прав та інтересів юридичних осіб, може звернутись до адвоката.

У змісті чинного Цивільного процесуального кодексу України [2], на відміну від попередніх, адвокат виведений зі складу осіб, які беруть участь у справі (учасників справи), сьогодні входить до учасників судового процесу як представник сторін, третіх осіб, а також осіб, яким законом надано право звертатися до суду в інтересах інших осіб. На сучасному етапі розвитку українського суспільства саме такий вид правничої допомоги є найбільш затребуваним. Позовне провадження цивільного судочинства є традиційним провадженням для цивільного процесу, а тому в його межах вирішується широке коло спорів про право у сфері цивільних, трудових, сімейних, житлових, земельних та інших відносин. У рамках позовного провадження розглядається найбільша кількість цивільних справ, які надходять до судів України, а тому адвокати найчастіше здійснюють підготовку та беруть участь саме в позовних провадженнях цивільного судочинства.

Чинним цивільним процесуальним законодавством передбачено диференціацію позовного провадження як у бік ускладнення процедури розгляду цивільної справи (наприклад, у заочному провадженні), і так само відступ від загальних правил розгляду справ позовного характеру може мати меті спрощення розгляду цивільної справи. Законом України «Про внесення змін до Господарського процесуального кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства України та інших законодавчих актів» від 03.10.2017 № 2147-VIII [3] у цивільному процесуальному законодавстві запроваджено спрощене позовне провадження, що, у свою чергу, унесло низку специфічних моментів у діяльність адвокатів. Саме тому дослідження діяльності адвоката до стадії пред'явлення позову в порядку спрощеного позовного провадження й у межах надання правничої допомоги щодо складання документів процесуального характеру на такій стадії є актуальним питанням для дослідження. По-перше, діяльність адвоката на цьому етапі відрізняється від діяльності адвоката до стадії пред'явлення позову в порядку загального позовного провадження цивільного судочинства. По-друге, цьому питанню в науковій літературі приділяється недостатня увага з боку науковців.

**Метою статті** є дослідження того, якою є діяльність адвоката до стадії пред'явлення позову в порядку спрощеного позовного провадження й у межах надання правничої

допомоги щодо складання документів процесуального характеру на такій стадії та якими є відмінності в діях адвоката порівняно з його діяльністю в загальному позовному провадженні цивільного судочинства.

**Виклад основного матеріалу дослідження.** Питання, пов'язані з участю адвоката в цивільному судочинстві, традиційно привертають увагу вітчизняних науковців. Першочергово серед авторів, чий праці присвячувалися питанням участі адвоката в цивільному судочинстві, відзначимо внесок таких як С.А. Антонюк, С.С. Бичкова, В.В. Грига, Д.В. Дрейзіна, Н.С. Єфанова, М.Ю. Єфіменко, В.В. Заборовський, Я.П. Зейкан, І.О. Ізарова, Д.С. Лаврович, І.А. Павлунік, Н.Ю. Сакара, Г.О. Світлична, Є.І. Фурса, С.Я. Фурса, О.В. Циркуленко, Г.В. Чурпіта, М.В. Шпак. Але водночас варто підкреслити, що на цьому етапі діяльність адвоката до стадії пред'явлення позову в порядку спрощеного позовного провадження не є дослідженою належним чином.

Статтею 58 Цивільного процесуального кодексу України [2] визначено, що «сторона, третя особа, а також особа, якій законом надано право звертатися до суду в інтересах іншої особи, може брати участь у судовому процесі особисто (самопредставництво) та (або) через представника». Ці ж суб'єкти частиною 1 статті 42 Цивільного процесуального кодексу України [2] зараховані до учасників справ позовного провадження, а отже, діяльність адвоката в спрощеному позовному провадженні цивільного судочинства пов'язується передусім із представництвом інтересів сторін і третіх осіб. Стаття 60 Цивільного процесуального кодексу України [2] закріплює, що представником у суді може бути адвокат. Представник (у тому числі й адвокат), який має повноваження на ведення справи в суді, здійснює від імені особи, яку він представляє, її процесуальні права й обов'язки. З усього вищенаведеного випливає висновок, що адвокат бере участь у позовному провадженні цивільного судочинства як представник осіб, які беруть участь у справі, тобто може бути представником і позивача, і відповідача.

На думку Л.В. Тацій, представництво адвоката в цивільному судочинстві є виконанням представницької та правозахисної функцій [4, с. 7]. Представницька функція полягає в здійсненні ним юридичних дій у межах наданих чинним законодавством і довіреністю повноважень від імені та в інтересах особи, яку він представляє, з метою захисту її прав та інтересів, а також надання правової допомоги. У свою чергу, правозахисна функція полягає в захисті прав та інтересів особи, яку представляє адвокат. Із подібних позицій виходить і М.Й. Штефан, який відмічає, що представник у цивільному судочинстві покликаний виконувати дві функції: здійснювати як процесуальне представництво, так і правозаступництво (захистити права й інтереси осіб, які беруть участь у справі) [5, с. 156]. А отже, з урахуванням завдань та основних засад цивільного судочинства, визначених у статті 2 Цивільного процесуального кодексу України [2], зробимо висновок, що метою участі адвоката як представника в позовному провадженні цивільного судочинства є надання сторонам, третім особам, а також особам, яким законом надано право звертатися до суду в інтересах інших осіб, правової допомоги шляхом забезпечення реалізації їхніх прав та обов'язків щодо захисту порушених, невизнаних або оспорюваних прав, свобод чи інтересів фізичних осіб, прав та інтересів юридичних осіб, інтересів держави.

На початковому етапі діяльності адвоката до стадії пред'явлення позову в порядку спрощеного позовного провадження адвокат надає довірителю консультації, адже поради адвоката – важли-

вий складник його діяльності, яка потребує спеціальних навичок і високої кваліфікації. Помилки адвоката під час підготовки судової справи можна інколи виправити в процесі: можна змінити підставу, предмет або розмір позову, заявити клопотання про допит нових свідків, витребування додаткових доказів. Однак помилка під час консультативного прийому може виявитися непоправною. Щоб дати пораду з будь-якого питання, адвокат з'ясує його сутність. Тож, як відзначає Я.П. Зейкан, консультування як вид правової допомоги охоплює два етапи: з'ясування сутності питання, яке досягається шляхом співбесіди з довірителем, одержання від нього інформації, що має правове значення, на основі якої адвокат може дати пораду, довідку чи консультацію [6, с. 5]. Після проведення консультацій адвокат і довіритель приймають рішення про представництво адвокатом сторони, третьої особи чи особи, якій законом надано право звертатися до суду в інтересах іншої особи.

Щоб адвокат міг учиняти процесуальні дії, він та особа, інтереси якої він представлятиме, мають укласти договір про надання правової допомоги, а також установити рамки повноважень адвоката. Як зазначає В.В. Заборовський, для отримання цивільного процесуального статусу представника особи, яка бере участь у справі, адвокат повинен отримати певну спеціальну правосуб'єктність, адже з моменту отримання статусу адвоката він отримує лише певну цивільно-процесуальну правосдатність [7, с. 220]. Відповідно, цивільно-процесуальна дієздатність, тобто статус цивільного процесуального представника особи, набувається шляхом належного закріплення його повноважень. Закріплення повноважень адвоката як представника сторони, третьої особи, а також особи, якій законом надано право звертатися до суду в інтересах інших осіб, здійснюється відповідно до положень статті 26 Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» від 05.07.2012 № 5076-VI [8]. У частині 1 цієї норми зазначено, що адвокатська діяльність здійснюється на підставі договору про надання правової допомоги. Але разом із тим частина 1 цієї статті вказує й на те, що документами, які посвідчують повноваження адвоката на надання правової допомоги, можуть бути: 1) договір про надання правової допомоги; 2) довіреність; 3) ордер; 4) доручення органу (установи), уповноваженого законом на надання безоплатної правової допомоги. Це означає, що адвокат може вступити до спрощеного позовного провадження як представник і на основі довіреності, ордера чи доручення органу (установи), уповноваженого законом на надання безоплатної правової допомоги. Але водночас погодимося з В.В. Заборовським у тому, що, виходячи з аналізу вказаної статті, можна зробити висновок, що незалежно від того, яким документом буде посвідчуватися повноваження адвоката в суді, між адвокатом і довірителем повинен бути укладений договір про надання правової допомоги [7, с. 221]. Отже, щоб адвокат приступив до здійснення діяльності до стадії пред'явлення позову в порядку спрощеного позовного провадження, він має укласти зі сторонами, третіми особами, а також особами, яким законом надано право звертатися до суду в інтересах інших осіб правової допомоги, договір про надання правової допомоги, у якому мають бути визначені його повноваження.

Надання адвокату повноважень означає, що йому надається право брати участь у цивільній справі як представник сторони, третьої особи чи особи, якій законом надано право звертатися до суду в інтересах інших осіб. При цьому він наділяється загальними цивільними процесуальними правами осіб, чий інтереси він представляє, а також спеціальними цивільними процесуальними правами представника [9, с. 118]. Загальні цивільні процесуальні

права адвоката як представника визначаються відповідно до частини 1 статті 64 Цивільного процесуального кодексу України [2], згідно з якою адвокат здійснює від імені особи, яку він представляє, процесуальні права й обов'язки. А отже, зміст статті 43 Цивільного процесуального кодексу України [2] свідчить про те, що загальними цивільними процесуальними правами адвоката як представника в цивільному процесі є права ознайомлюватися з матеріалами справи, робити з них витяги, копії, одержувати копії судових рішень; подавати докази; брати участь у судових засіданнях, якщо інше не визначено законом; брати участь у дослідженні доказів; ставити питання іншим учасникам справи, а також свідкам, експертам, спеціалістам; подавати заяви та клопотання, надавати пояснення суду, наводити свої доводи, міркування щодо питань, які виникають під час судового розгляду, і заперечення проти заяв, клопотань, доводів і міркувань інших осіб; ознайомлюватися з протоколом судового засідання, записом фіксування судового засідання технічними засобами, робити з них копії, подавати письмові зауваження з приводу їх неправильності чи неповноти; оскаржувати судові рішення, у визначених законом випадках користуватися іншими установленими законом процесуальними правами. Особливо звернемо увагу на права ознайомлюватися з матеріалами справи, робити з них витяги, копії та брати участь у дослідженні доказів, адже саме вони є важливими до стадії пред'явлення позову в порядку спрощеного позовного провадження. Після того як адвокат отримує повноваження представляти особу, він розпочинає підготовку до пред'явлення позову, і зазначені права сприяють тому, щоб скласти всі необхідні документи процесуального характеру.

Окрім процесуальних повноважень, які делегує адвокатові його довіритель на підставі норм Цивільного процесуального кодексу України [2], у нього наявний також комплекс невід'ємних професійних прав та обов'язків, передбачених законодавством про адвокатуру, які, власне, і є спеціальними цивільними процесуальними правами представника [10, с. 384]. Спеціальні права адвоката закріплені в статті 20 Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» від 05.07.2012 № 5076-VI [8], до стадії пред'явлення позову в порядку спрощеного позовного провадження важливими для адвоката є такі права: звертатися з адвокатськими запитами в тому числі щодо отримання копій документів до органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їх посадових і службових осіб, підприємств, установ, організацій, громадських об'єднань, а також до фізичних осіб (за згодою таких фізичних осіб); ознайомлюватися на підприємствах, в установах та організаціях із необхідними для адвокатської діяльності документами та матеріалами, крім тих, що містять інформацію з обмеженим доступом; складати заяви, скарги, клопотання, інші правові документи й подавати їх у встановленому законом порядку; доповідати клопотання та скарги на прийомі в посадових і службових осіб і відповідно до закону одержувати від них письмові мотивовані відповіді на ці клопотання та скарги; бути присутнім під час розгляду своїх клопотань і скарг на засіданнях колегіальних органів і давати пояснення щодо сутності клопотань і скарг; збирати відомості про факти, що можуть бути використані як докази, в установленому законом порядку запитувати, отримувати й вилучати речі, документи, їх копії, ознайомлюватися з ними та опитувати осіб за їхньою згодою; застосовувати технічні засоби в тому числі для копіювання матеріалів справи, у якій адвокат здійснює захист, представництво або надає інші види правової допомоги, фіксувати процесуальні дії, у яких він бере участь; посвідчувати копії документів у справах, які він веде, крім випадків, якщо законом встановлено інший обов'язковий спосіб посвідчення копій документів; одержувати письмові висновки фахівців, експертів із питань, що потребують спеціальних

знань. Усі перелічені вище права реалізуються адвокатом з метою пред'явлення позову.

У процесі підготовки процесуальних документів адвокат має враховувати, що справи, які розглядаються в порядку спрощеного позовного провадження, можна умовно диференціювати залежно від того, чи вони повинні розглядатися за такими правилами на справи, які суд обов'язково розглядає в порядку спрощеного позовного провадження (частина 1 статті 274 Цивільного процесуального кодексу України [2]), і справи, щодо яких суд за власним розсудом за наявності відповідного клопотання позивача вирішує питання про розгляд справи в порядку спрощеного позовного провадження (частина 2 статті 274 Цивільного процесуального кодексу України [2]). Тобто в процесі підготовки до пред'явлення позову адвокатом має бути вирішене питання, чи може справа вирішуватися в порядку спрощеного позовного провадження цивільного судочинства. Згідно з частиною 3 статті 274 Цивільного процесуального кодексу України [2], під час вирішення питання про розгляд справи в порядку спрощеного позовного провадження за наявності відповідного клопотання позивача суд обов'язково враховує: 1) ціну позову; 2) значення справи для сторін; 3) обраний позивачем спосіб захисту; 4) категорію та складність справи; 5) обсяг і характер доказів у справі, в тому числі чи потрібно в справі призначити експертизу, викликати свідків тощо; 6) кількість сторін та інших учасників справи; 7) чи становить розгляд справи значний суспільний інтерес; 8) думку сторін щодо необхідності розгляду справи за правилами спрощеного позовного провадження. Відповідно, адвокат також має врахувати кожен із цих аспектів.

Зміст статті 279 Цивільного процесуального кодексу України [2] свідчить про те, що розгляд справи в порядку спрощеного позовного провадження може здійснюватися без повідомлення сторін за наявними в справі матеріалами, якщо немає клопотання будь-якої зі сторін про інше (письмове провадження), або ж в судовому засіданні з повідомленням (викликом) сторін, якщо однією зі сторін подано відповідне клопотання, або суд прийняв таке рішення з власної ініціативи. Тому до стадії пред'явлення позову в порядку спрощеного позовного провадження адвокат повинен дійти висновку, чи може справа розглядатися у порядку спрощеного позовного провадження, чи відповідає інтересам довірителя розгляд справи без повідомлення сторін за наявними в справі матеріалами, чи необхідно йому готувати відповідне клопотання про розгляд справи в порядку спрощеного позовного провадження з повідомленням сторін (викликом) сторін.

Також адвокат має враховувати, що, відповідно до частини 5 статті 274 Цивільного процесуального кодексу України [2], у разі подання заяви про збільшення розміру позовних вимог або зміни предмета позову судом може бути прийняте рішення про розгляд справи за правилами загального позовного провадження. Тобто окремі дії адвоката можуть призвести до того, що справа, яка мала розглядатися в порядку спрощеного позовного провадження цивільного судочинства, не буде розглядатися в порядку спрощеного позовного провадження цивільного судочинства.

Отже, діяльність адвоката до стадії пред'явлення позову в порядку спрощеного позовного провадження й у межах надання правничої допомоги щодо складання документів процесуального характеру на такій стадії включає таке.

По-перше, адвокат здійснює консультації потенційних довірителів.

На цьому етапі відбувається з'ясування сутності спірного питання, яке досягається шляхом співбесіди з потенційним довірцем, одержання в інформації про сутність спору, що має правове значення для майбутнього процесу, на основі якої адвокат може дати пораду, довідку чи консультацію, а також на основі якого приймається рішення про пред'явлення позову.

По-друге, між адвокатом і довірцем укладається договір про надання правової допомоги.

Договір про надання правової допомоги означає, що особа, інтереси якої в спрощеному позовному провадженні цивільного процесу представлятиме адвокат, делегує свої процесуальні права адвокату. Відповідно, із цього моменту адвокат отримує права ознайомлюватися з матеріалами справи, робити з них витяги, копії та брати участь у дослідженні доказів, як наслідок, зазначені права сприяють тому, щоб скласти всі необхідні документи процесуального характеру.

По-третє, адвокат здійснює збирання доказів, необхідних для пред'явлення позову в порядку спрощеного позовного провадження.

Законом України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» від 05.07.2012 № 5076-VI [8] адвокату належить низка прав, пов'язаних з отриманням даних, на підставі яких суд установлюватиме наявність або відсутність обставин (фактів), що обґрунтовують вимоги й заперечення, та інші обставини, які мають значення для вирішення справи в порядку спрощеного позовного провадження цивільного судочинства.

По-четверте, адвокат здійснює складання документів процесуального характеру, необхідних для пред'явлення позову в порядку спрощеного позовного провадження.

Передусім, відповідно до статті 174 Цивільного процесуального кодексу України [2], адвокат готує позовну заяву, у якій викладає вимоги, заперечення, аргументи, пояснення та міркування щодо предмета спору довірителя. Також, згідно зі статтею 279 Цивільного процесуального кодексу України [2], адвокат може готувати клопотання про розгляд справи в порядку спрощеного позовного провадження з повідомленням (викликом) сторін.

**Висновки.** Отже, у процесі дослідження діяльності адвоката до стадії пред'явлення позову в порядку спрощеного позовного провадження й у межах надання правничої допомоги щодо складання документів процесуального характеру на такій стадії нами встановлено, що дії адвоката на цьому етапі є ключовими для всього подальшого розгляду справи в порядку спрощеного позовного провадження цивільного судочинства. По-перше, на цьому етапі адвокатом вирішується питання, чи може справа розглядатися в порядку спрощеного позовного провадження та чи відповідає інтересам довірителя розгляд справи без повідомлення сторін за наявними в справі матеріалами. По-друге, адвокат здійснює збирання доказів, необхідних для пред'явлення позову в порядку спрощеного позовного провадження, а також підготовку необхідних процесуальних документів. Як наслідок, ефективна діяльність адвоката на цьому етапі є вирішальною для встановлення обставин, які обґрунтовують позовні вимоги, й інших обставин, які мають значення для вирішення справи в порядку спрощеного позовного провадження цивільного судочинства, а також для справедливих, неупереджених та своєчасних розглядів й вирішення цивільних справ судом з метою ефективного захисту порушених, невизнаних або оспорюваних прав, свобод чи інтересів фізичних осіб, прав та інтересів юридичних осіб, інтересів держави.

#### Література:

1. Конституція України : Закон України від 28.06.1996 № 254к/96-ВР. *Відомості Верховної Ради України*. 1996. № 30. Ст. 141

2. Цивільний процесуальний кодекс України : Закон України від 18.03.2004 № 1618-IV. *Відомості Верховної Ради України*. 2004. № 40–41, 42. Ст. 492.
3. Про внесення змін до Господарського процесуального кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства України та інших законодавчих актів : Закон України від 03.10.2017 № 2147-VIII. *Відомості Верховної Ради України*. 2017. № 48. Ст. 436.
4. Тацій Л.В. Юридична природа адвокатури в системі захисту прав і свобод людини і громадянина : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.01 «Теорія та історія держави і права; історія політичних і правових учень». Харків, 2008. 20 с.
5. Штефан М.Й. Цивільне процесуальне право України : підручник для студ. юрид. спец. вищих навч. закл. Київ : Видавничий дім «Ін Юре», 2005. 624 с.
6. Зейкан Я.П. Підготовка адвоката до цивільного процесу. Харків : Фактор, 2017. 176 с.
7. Заборовський В.В. Проблемні аспекти оформлення повноважень адвоката в цивільному процесі України. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія «Право»*. 2013. Вип. 21. Ч. 1. Т. 1. С. 220–222.
8. Про адвокатуру та адвокатську діяльність : Закон України від 05.07.2012 № 5076-VI. *Відомості Верховної Ради України*. 2013. № 27. Ст. 282.
9. Бичкова С.С., Чурпіта Г.В. Окремі аспекти участі адвоката у цивільному процесі України. *Бюлетень Міністерства юстиції України*. 2014. № 9. С. 116–122.
10. Заборовський В.В. Правовий статус адвоката у цивільному судочинстві в контексті змін до процесуальних кодексів. *Порівняльно-аналітичне право*. 2017. № 6. С. 383–386.

#### **Lubyana K. Lawyer's activities up to the stage of bringing a claim in the context of summary proceedings and within the framework of providing legal assistance in the preparation of procedural documents at that stage**

**Summary.** The Civil Procedure Code of Ukraine in the 2017 edition introduced new institutes of civil procedural law: “minor disputes”, “minor cases”, “cases of minor complexity”. Each of these institutions was directly related to the new form of legal proceedings – the simplified civil legal proceedings. The introduction of a simplified civil legal proceedings led to a number of changes to the activities of each of the participants in the civil process, including lawyers. Simplified civil legal proceedings is characterized by the release of civil proceedings from certain procedural actions, stages and procedures, and as a consequence, the activity of a lawyer at the stage of bringing a claim in the simplified lawsuit and within the framework of providing legal assistance in drafting such documents stage also differs from its activity at this stage in other proceedings. Therefore, in circumstances where the issues related to the activity of a lawyer in simplified civil legal proceedings are poorly researched in the scientific literature, we have analyzed the lawyer's activity up to the stage of bringing a suit in the procedure of simplified civil legal proceedings. It is established what actions he takes in the process of preparation for the trial in court and what is the specificity of providing legal assistance in the preparation of procedural documents at this stage. The author found that the activity of a lawyer up to the stage of filing a claim in the procedure of summary proceedings and within the framework of providing legal assistance in the preparation of procedural documents at this stage involves several stages. It is concluded that the effective activity of the lawyer is decisive for establishing the circumstances that substantiate the claims and other circumstances that are relevant for the resolution of the case in the order of simplified civil proceedings.

**Key words:** lawyer, lawyer's activities, claim, filing a lawsuit, legal proceedings, simplified civil legal proceedings, civil proceedings, legal assistance, procedural documents.